

RECENSION

Outi Mäenpää, Tehila Blad och Junior Blad

Svinalängorna

Originaltitel **Svinalängorna**

Regi **Pernilla August**

Producent **Helena Danielsson, Ralf Karlsson**

Manus **Lolita Ray, Pernilla August**

Foto **Erik Molberg Hansen**

Roller **Noomi Rapace, Ola Rapace, Outi Mäenpää
Tehila Blad, Ville Virtanen mfl.**

Sverige 2010

Längd **1 tim 39 min**

Censur **tillåten från 15 år**

Distributör **Nordisk Film AB**

Långfilmsdebuterande Pernilla August och manusförfattaren Lolita Ray har fått fullt förtroende och stor frihet när de har gjort film av Susanna Alakoskis augustvinnande roman Svinalängorna. Inte bara har filmen en påtagligare svärta. Man har velat undvika en allt för skön 'vittulakänsla' i skildringen av 60- och 70-talens finskkoloni som levde, arbetade, älskade, söp och 'pråkade' i miljonprogramsområdet utanför Ystad, föraktfullt kallat svinalängorna.

Filmen har även fått en ramberättelse där den vuxna Leena får veta att hennes mor ligger för döden och nu vill återförenas efter många år. Leena som skapat sig en trygg radhustillvaro avbryter luciafiran-

det, tar med sig man och två döttrar till Skåne för att uppfylla hennes sista önskan.

Under resans gång kommer det förflutna ikapp Leena i återblicksbilder. Den första lyckliga tiden i möjligheternas Sverige med parkettgolv och rinnande varmvatten. Men också det destruktiva levernet i rotlöshetens spår där folk, i den mån de hade jobb, söp bort lönen medan kvinnorna teg och led. Vi ges förklaringar till Leenas oförsonlighet och hennes utbrott på modern som hon aldrig förlåtit för att hon och pappan söp bort hennes, och framför allt hennes lillebrors barndom.

En del fryntliga karaktärer som grannar, söndagsskolefröknar och kompisar från boken har fått stryka på foten för att ge Leenas familj och uppgörelsen med modern ett fokus. Och filmens två berättarlager kompletterar varandra väl. Där Noomi Rapace gör den vuxna Leena till en vandrande krutdurk av uppdämda känslor som genom en framåtrörelse i sitt skådespeleri ger oss känslan av att vilja veta Varför? Medan Leena som barn, i Tehilla Blads bräckliga gestalt, griper tag som det utsatta barnet som försöker begripa vad vuxenlivet går ut på medan hon lojalt hjälper sin bakfulla farsa, torkar bajs och ser till att brorsan inte svälter ihjäl.

Sisu är bara den ungens förnamn.!

Louise Lagerström